

Nr.	Art.	Domeniu/Cauza	Cuvinte-Cheie	Extras din hotărîre	Aprecierea Curții
1.	13 3, 8,14	V.I.c RM 26.03.2024 Anchetă inefectivă Obligația pozitivă a statului	Internarea forțată într-o instituție psihiatrică , tratament psihiatric forțat, comportamentul personalului medical echivalat cu rele tratamente, ineficiența anchetei, Lipsa unui mecanism de obținere a reparațiilor pentru copiii cu dizabilități	182. Atunci când este în joc un drept cu o importanță atât de fundamentală precum dreptul la viață sau interzicerea torturii, a tratamentelor inumane și degradante, articolul 13 impune, pe lângă plata unei despăgubiri, dacă este cazul, o anchetă completă și eficace, capabilă să conducă la identificarea și pedepsirea celor responsabili, inclusiv accesul efectiv al reclamantului la procedura de anchetă (a se vedea Z și alții c. the United Kingdom [GC], nr. 29392/95, § 109, CEDO 2001-V; a se vedea, de asemenea, Centre for Legal Resources în numele lui Valentin Câmpeanu, citată anterior, § 149. 183. Curtea a stabilit deja că cadrul intern moldovenesc este inadecvat pentru a aborda situația specifică a copiilor cu dizabilități intelectuale și lipsiți de îngrijire părintească, precum reclamantul, în special în ceea ce privește posibilitatea practică a acestuia de a avea acces la o revizuire independentă a plasamentului său într-	încălcare a articolului 13 din Convenție coroborat cu articolele 3 și 14; încălcare: art. 3 sub aspect procedural art 3 sub aspect substanțial(internarea forțată în spitalul de psihiatrie și tratament forțat) nici o incalcare a art.3 (acuzățiile de violență și abuz din partea altor pacienți) 25.000 EUR daune morale; 7 420 EUR costuri și cheltuieli

				un spital psihiatric și durata plasamentului (a se vedea paragrafele 128, 135 și 145 de mai sus). Într-adevăr, Curtea a constatat anterior că un stat pârât a încălcat articolul 3 din Convenție din cauza lipsei unor căi de atac adecvate în ceea ce privește persoanele cu handicap, inclusiv a accesului limitat al acestora la orice astfel de căi de atac potențiale (a se vedea, Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu, citat mai sus, § 151, cu referințe suplimentare). Pe baza probelor prezentate în prezenta cauză, Curtea a constatat deja că statul pârât era responsabil în temeiul articolului 3 pentru că nu a protejat integritatea fizică și demnitatea reclamantului în timp ce acesta se afla în grija autorităților naționale și pentru că nu a efectuat o anchetă efectivă cu privire la circumstanțele plasării sale forțate într-un spital de psihiatrie și ale tratamentului psihiatric. Guvernul nu a făcut referire la nicio altă procedură prin care răspunderea autorităților ar	
--	--	--	--	--	--

				putea fi stabilită în mod independent, public și efectiv. 185. Având în vedere constatările de mai sus, Curtea consideră că statul pârât nu a prevăzut un mecanism adecvat capabil să ofere reparații persoanelor, și în special copiilor, cu dizabilități mintale care pretind a fi victime în temeiul articolelor 3 și 14 din Convenție	
2.	13 3, 5, 6, Art.1 Prot.1 Art. 2 Prot. 4	Lypovchenko și Halabudenko c. RM și Rusiei Transnistria Obligatiile positive ale statului 20/02/2024	Învinuit și condamnat pentru incitare la activități extremiste (rețele sociale/opinii critice exprimate regimului constituțional transnistrian); Incalcarea dreptului la un avocat ales; Indepartarea din	86Curtea notează că a constatat în mod repetat în trecut că ambele guverne pârâte aveau competență până în septembrie 2016... În special, Curtea a constatat că Republica Moldova avea competență în sensul articolului 1 din Convenție, dar că răspunderea sa pentru actele reclamate trebuia să fie evaluată în lumina obligațiilor sale pozitive (a se vedea Mozer, citată anterior, § 99). Curtea a constatat că Federația Rusă, de asemenea, își exercita competența, deoarece acest stat exercita un control efectiv și o influență decisivă asupra	Art.13 – incalcare Rusia, lipsa incalcarii RM Art. 3 incalcare sub aspect substantial (Rusia, RM) Art. 5 par. 1-a incalcare Rusia, lipsa incalcarii RM Art.6 par. 1 incalcare Rusia, lipsa incalcarii RM Art.1 Protocolul 1 - incalcare Rusia, lipsa

			sala de judecata; Condiții de detenție; Greva foamei; administrarea forțată a medicamentelor psihotice; Internare forțată în spitalul de psihiatrie; pretinsa incapacitate a reclamantului de a obține și de a depune documente în scopul introducerii cererii sale în fața Curții	autorităților autoproclamate ale „RMT” (ibid., §§ 110-111). 102. Curtea consideră că atât Guvernul Rusiei, cât și Guvernul Republicii Moldova nu s-au achitat de sarcina de a dovedi disponibilitatea pentru reclamanți a unei căi de atac capabile să ofere reparație în privința plângerilor lor în temeiul Convenției și să ofere perspective rezonabile de succes. Obiecții similare au fost ridicate și respinse în cauzele Mozer (citată mai sus, §§ 115-121), Vardanean c. Republicii Moldova și Rusiei (nr. 22200/10, §§ 27 și 31, 30 mai 2017), și Bobeico și alții c. Republicii Moldova și Rusiei (nr. 30003/04, § 39, 23 octombrie 2018). 158. Curtea notează că în cauza Mozer (citată mai sus, §§ 213-216) ea a constatat că Republica Moldova a pus la dispoziția reclamanților proceduri proporționale cu capacitatea sa limitată de a le proteja drepturile. Astfel, Republica Moldova și-a îndeplinit obligațiile pozitive, iar	incalcarii RM Art. 2 Protocolul 4 – incalcare Rusia, lipsa incalcarii RM Satisfactie nepecuniara
--	--	--	---	---	--

				Curtea a constatat că nu a existat o încălcare a articolului 13 din Convenție de către acest stat. Curtea nu vede motive să se abată de la această concluzie în prezenta cauză (a se vedea Mangîr și alții c. Republicii Moldova și Rusiei, nr. 50157/06, § 71, 17 iulie 2018). În consecință, Curtea constată că nu a avut loc nicio încălcare a articolului 13 din Convenție de către Republica Moldova în privința ambilor reclamânți. 159. Ca și în cauza Mozer...în lipsa oricăror observații din partea Guvernului rus cu privire la căile de atac disponibile pentru reclamant, Curtea concluzionează că a existat o încălcare de către Federația Rusă a articolului 13, coroborat cu articolele 3, 5 și 6 din Convenție, în privința primului reclamant și a articolului 13, coroborat cu articolul 1 din Protocolul nr. 1 și articolul 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție, în privința celui de-al doilea reclamant.	
3.	13	Pomul SRL și	Neexecutarea	52. ...Curtea reamintește abordarea sa	Art. 13 (+ art. 6 § 1 +

	6 §1 civil 1 Prt. 1	Subervin SRL c RM 24.01.2024	hotărârilor judecătorești definitive de către o societate al cărei acționar majoritar este statul într-un termen rezonabil; Ineficacitatea acțiunii, deoarece aceasta nu a oferit o reparație suficientă.	în cauzele de neexecutare în care acțiunea în despăgubire s-a dovedit ineficientă, în care a considerat că este oportun să ia în considerare perioada globală de neexecutare care s-a scurs până la data pronunțării hotărârii sale, și nu numai perioada examinată de instanțele interne. În speță, această perioadă se ridică în prezent la aproximativ paisprezece ani și șase luni. 54. în timp ce procedurile de lichidare pot justifica în mod obiectiv anumite întârzieri limitate în executare, neexecutarea persistentă a hotărârilor în favoarea reclamanților pe o perioadă de mai mulți ani nu poate fi justificată în niciun fel (a se vedea, mutatis mutandis, Liseytseva și Maslov, citată anterior, § 222). 56. Curtea face trimitere la concluzia la care a ajuns la punctele 37-39 de mai sus cu privire la răspunderea statului pentru executarea creanțelor deținute de reclamanți. În exercitarea competențelor conferite de Legea nr. 121 din 4 mai 2007, autoritățile aveau posibilitatea de a	art. 1 P1) incalcare; art. 6 § 1 incalcare; art. 1 P1 incalcare; Daune materiale: 36 864 EUR (I reclamant) ; 76 160 EUR (II reclamant); Daune morale: 1 600 EUR(I reclamant) 600 EUR(II reclamant); Costuri și cheltuieli A cîte 186,20 EUR
--	------------------------	--	---	--	---

				proceda la vânzarea bunurilor sechestrate de executorii judecătorești pentru a obține fondurile destinate recuperării creanțelor reclamantilor, însă nu au făcut acest lucru. În pofida sechestrării unor active suficiente pentru rambursarea creanțelor societăților reclamante (a se vedea punctul 7 de mai sus), autoritățile nu și-au îndeplinit rolul în cadrul procedurii și, prin urmare, și-au asumat responsabilitatea pentru neexecutarea hotărârilor definitive în numele societății debitoare. Astfel, acestea au încălcat dreptul reclamantelor la o instanță și le-au împiedicat să își satisfacă creanțele, ceea ce a constituit o ingerință disproporționată în exercitarea proprietății lor.	
4.	13 (+ art.3) 3	Machina RM Obligații pozitive 17.01.2023	c. Întârziere nerezonabilă a autorităților penitenciare în ceea ce privește depistarea hepatitei C la un deținut -	41. Curtea a statuat frecvent că obligația de a investiga, care decurge din articolele 1 și 3 din Convenție, „nu este o obligație de rezultat, ci de mijloace” (a se vedea Paul și Audrey Edwards c. Regatului Unit, nr. 46477/99, § 71, ECHR 2002-II). Aceasta înseamnă că autoritățile	Art. 3 încălcare Art. 13(+3) încălcare Prejudiciul moral 9 800 EUR Costuri și cheltuieli

			Neinvestigarea plângerilor reclamantului cu privire la infectarea acestuia în timpul detenției - Neadoptarea unor măsuri eficiente în vederea prevenirii transmiterii bolilor contagioase în închisoare - Supraveghere și tratament medical inadecvate în închisoare	naționale nu sunt obligate să ajungă la o concluzie care să coincidă cu relatarea evenimentelor de către reclamant. Cu toate acestea, orice anchetă efectuată de autorități ar trebui, în principiu, să poată conduce la stabilirea faptelor cauzei și la eventuala identificare și pedepsire a celor responsabili. Astfel, o anchetă privind acuzații grave de tratament contrar articolului 3 din Convenție trebuie să fie aprofundată, iar autoritățile trebuie să facă întotdeauna o încercare serioasă de a afla ce s-a întâmplat (a se vedea Mitkus, citat anterior, §§ 76-82 în contextul unei anchete privind infecția cu VHC în închisoare). 56. Având în vedere constatarea sa de mai sus cu privire la o încălcare a articolului 3 din Convenție (a se vedea paragraful 50), Curtea conchide că reclamantul ar fi trebuit să dispună de un recurs efectiv cu privire la această plângere. Curtea notează că încălcări similare au fost constatate în trecut (a se vedea Valentin Baștovoi v. the Republic of Moldova, nr. 40614/14,	2 500 EUR
--	--	--	---	---	-----------

				§§ 18 și 29, 28 noiembrie 2017) și că Guvernul nu a prezentat niciun motiv pentru care Curtea ar trebui să ajungă la o concluzie diferită în prezenta cauză.	
5.	13 3 6 § 2	Talambuța și Iascina v. RM 14.12.2021	Condiții de detenție Lipsa remediilor effective Ingrijiri medicale neadecvate in detentie (au fost administrate medicamente de hipertensiune, pe cind reclamantei ii erau prescrise medicamente contra Diabetului Zaharat tip 2 si dieta)	42. Curtea a constatat încălcări ale articolului 13 din Convenție în cauza I.D. c. Moldovei (nr. 47203/06, § 50, 30 noiembrie 2010) și în cauza Valentin Baștovoi c. Republicii Moldova (nr. 40614/14, §§ 18 și 29, 28 noiembrie 2017) din cauza lipsei unor remedii efective în Moldova pentru condiții de detenție inadecvate, inclusiv asistență medicală inadecvată în detenție. De asemenea, aceasta notează că remediul sugerat de Guvern nu are un efect preventiv în sensul îmbunătățirii asistenței medicale acordate reclamanților în cursul detenției, ci doar un efect compensatoriu (a se vedea, de exemplu, Holomiov v. Moldova, nr. 30649/05, § 107, 7 noiembrie 2006). Prin urmare, acesta nu este eficient în cazurile în care persoanele sunt încă deținute în astfel de condiții la momentul depunerii cererii la Curte (a	Incalcare a art. 13 (primul reclamant) , 3 6 § 2 nu necesita examinare Despagubiri A cite 8,500 EUR Costuri si cheltuieli 560 EUR primul reclamant 1,500 EUR al doilea reclamant De la expirarea a 3 luni a se plăti dobînda = rata pentru imprumuturile BCE

				se vedea, de exemplu, Oprea c. Moldovei, nr. 38055/06, § 33, 21 decembrie 2010). În prezenta cauză, cea de-a doua reclamantă se afla în detenție la momentul depunerii cererii sale. Prin urmare, Curtea respinge obiecția Guvernului.	+ 3 %
6.	13 6 6-1 13+6-1 P1-1 P1-1-1	Prodius și alții c. Republica Moldova 19.10.2021	Neexecutarea hotărârii judecătorești de transmitere în proprietatea angajaților din serviciul public a încăperilor de locuit. Legea nr. 87 - remediu efectiv	32. Curtea reamintește că, recent, în cauza Cristea (citată mai sus, § 45), ea a statuat că, în cazul în care autoritățile au omis în mod persistent să execute decizia inițială, ea poate lua în considerare întreaga procedură națională de executare și nu doar cea deja examinată de instanțele naționale. În consecință, Curtea consideră că, în cererile sus-menționate, poate lua în considerare întreaga procedură națională de executare și nu numai pe cea deja examinată de instanțele naționale. 24. În ceea ce privește prejudiciul moral, Curtea notează că sumele acordate în anumite proceduri sunt vădit mai mici decât cele pe care Curtea le acordă în general în cauze moldovenești similare (a se vedea, printre altele, Botezatu, citată mai sus,	Încălcarea articolului 6 - Dreptul la un proces echitabil (art. 6 - Procedura de executare Art. 6-1 - Accesul la o instanță) Încălcarea art. 13+6-1 - Dreptul la o cale de atac efectivă (art. 6 - Dreptul la un proces echitabil Procedura de executare Articolul 6-1 - Accesul la o instanță) Prejudicii morale 1400 EUR 2300EUR 1300EUR

				§ 42, Mizernaia v. Moldova, nr. 31790/03, § 32, 25 septembrie 2007, Prodan v. Moldova, nr. 49806/99, § 82, ECHR 2004-III (extrase). Acest lucru este suficient pentru a concluziona că reclamantii continuă să fie „victime” în sensul articolului 34 din Convenție. 36. În plus, Curtea consideră că faptul că reclamantii și-au păstrat statutul de „victime” în pofida mai multor seturi de proceduri de constatare a încălcării termenului rezonabil constituie o circumstanță agravantă în contextul unei încălcări a articolului 6 § 1 pentru depășirea termenului rezonabil (a se vedea Cocchiarella v. Italy [GC], nr. 64886/01, § 120, ECHR 2006-V). Prin urmare, Curtea va trebui să revină asupra acestei chestiuni în temeiul articolului 41 din Convenție.	Prejudicii materiale 4400 EUR 2032EUR 1225EUR Taxe si cheltuieli 152EUR 50EUR 264EUR
7.	13+P1-6 6-1 13 13+P1-1-1 P1-1 P1-1-1	Marian și alții c. RM 15.09.2020	neexecutarea hotărârilor judecătorești pronunțate în favoarea reclamantilor prin care	13. Curtea reiterează că o decizie sau o măsură favorabilă reclamantului este, în principiu, suficientă pentru a-l lipsi de calitatea sa de „victimă” numai dacă autoritățile naționale au recunoscut, explicit sau în fond, și apoi au reparat încălcarea Convenției.	încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în ceea ce privește toți reclamantii

			autoritățile locale încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în ceea ce privește toți reclamanții au fost obligate să le atribuie locuințe sociale.	Aceasta reiterează că întrebarea dacă reclamantul a obținut repararea prejudiciului care i-a fost cauzat - comparabilă cu satisfacția echitabilă prevăzută la articolul 41 din Convenție - este importantă (Cocchiarella c. Italiei [GC], nr. 64886/01, §§ 71-72, CEDO 2006-V). 14. În prezenta cauză, Curtea reține că instanțele interne au recunoscut în mod explicit încălcarea articolului 6 § 1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul nr. 1 și le-au acordat reclamanților o anumită despăgubire (a se vedea anexa). Totodată, observă că hotărârile judecătorești pronunțate în favoarea persoanelor în cauză rămân neexecutate până în prezent și că acestea nu pot dispune de bunurile lor. De asemenea, reține că sumele acordate reclamanților sunt în mod evident mai mici decât cele pe care Curtea le acordă în general în cauze similare moldovenești (a se vedea, printre altele, Botezatu, citată mai sus, § 42, Mizernaia împotriva Moldovei, nr. 31790/03, § 32 , 25 septembrie 2007, Prodan c. Moldova, nr	art. 13 încălcare (doi reclamanti) Prejudicii morale: 750 EUR ; 500EUR; 1000 EUR Costuri și cheltuieli: Respins (Merabishvili v. Georgia [GC], nr. 72508/13, §§ 370-372,
--	--	--	---	--	---

				49806/99, § 82, CEDO 2004-III (extrase) Aceste elemente sunt suficiente pentru a concluziona că reclamantii își păstrează calitatea de „victime” în sensul articolului 34 din Convenție. Prin urmare, excepția preliminară a Guvernului trebuie respinsă.	
8.	13 (+3) 3 5 § 1 5 § 4	J.B. și alții c. MALTA 22.10.2024	Condiții de detenție în centrele de imigrare; Căile de atac constituționale sunt ineficiente pentru plângerile privind condițiile de detenție în curs; Împiedicarea intrării neautorizate în țară; Comisia de apel în materie de	68. În cauza Story și alții (citată anterior, §§ 83-85), referitoare la condițiile de detenție, Curtea a constatat că Guvernul nu a putut dovedi că procedurile de recurs constituțional reprezintă o cale de atac eficientă în principiu, erau, de asemenea, eficiente în practică, din cauza duratei lor. În cauzele Yanez Pinon și alții c. Maltei (nr. 71645/13 și altele 2, § 76, 19 decembrie 2017) și Peñaranda Soto c. Maltei (nr. 16680/14, § 40, 19 decembrie 2017), deși Guvernul a solicitat Curții să își revizuiască concluzia privind procedurile de recurs constituțional - a căror singură deficiență era durata procedurilor - Curtea a constatat că	Art.13 (+art.3) – incalcare Art. 3 -incalcare 5 § 1- incalcare 5 § 4 – incalcare 9000 EUR/15000 ^E EUR prejudiciu moral 6000 EUR Costuri și cheltuieli

			imigrație (IAB) nu este o cale de atac eficientă pentru controlul legalității detenției; Statul pârât trebuie să ia măsuri generale pentru a asigura adoptarea legislației privind conformitatea IAB cu cerințele de independență și imparțialitate și pentru a stabili o cale de atac internă eficientă pentru plângerile privind condițiile de detenție în curs	Guvernul nu a prezentat nicio jurisprudență internă relevantă care să pună în discuție concluziile anterioare. Dimpotrivă, în cauza Yanez Pinon și alții (citată anterior, § 76), Curtea a constatat că procedura inițiată de al doilea reclamant în această cauză, care a durat paisprezece luni într-o singură instanță, întărea această concluzie. 93. În măsura în care obiecția Guvernului se referă la procedurile de recurs constituțional, Curtea a statuat în mod repetat că procedurile de recurs constituțional nu oferă reclamanților o revizuire rapidă a detenției lor în curs (a se vedea, de exemplu, Aden Ahmed v. Malta, nr. 55352/12, § 117, 23 iulie 2013, § 117, și Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar c. Maltei, citată anterior, § 123, și cauzele citate în acestea, precum și, mai recent, Feilazoo, citată anterior, § 61). Nu au fost aduse la cunoștința Curții motive pentru a se statua altfel în prezenta cauză.	
9.	13	Cilei și Rosip c. RM și Rusia	Condiții de detenție	100. Curtea observă că în Hotărârea Mozer (citată mai sus, §§ 213-216) a	Art.13 – încălcare Rusia, lipsa încălcării

3 5-1 P1-1	Obligații pozitive 13.07.2021	constatat că Republica Moldova a pus la dispoziția reclamantilor proceduri proporționale cu capacitatea sa limitată de a-și proteja drepturile. Astfel, acesta și-a îndeplinit obligațiile pozitive și Curtea a constatat că nu a existat nicio încălcare a articolului 13 din Convenție de către acest stat. Curtea nu vede niciun motiv pentru a se abate de la această concluzie în prezenta cauză (Mangîr și alții împotriva Republicii Moldova și Rusia, nr. 50157/06, § 71, 17 iulie 2018). În consecință, Curtea constată că nu a existat nicio încălcare a articolului 13 din Convenție de către Republica Moldova. 101. Ca și în Hotărârea Mozer (citată mai sus, §§ 217-218), în absența oricărei observații din partea guvernului rus cu privire la căile de atac de care dispune reclamantul, Curtea concluzionează că a existat o încălcare de către Federația Rusă a articolului 13, coroborat cu articolul 3 din Convenție și cu articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.	RM Art. 3 încălcare sub aspect substantial (Rusia, RM) Art. 3- încălcare Rusia, lipsa încălcării RM Art.1 Protocolul 1 - încălcare Rusia, lipsa încălcării RM Prejudicii morale: 8832 EUR/ 16300 EUR Prejudicii materiale: 9000EUR/1500EUR Costuri pentru reprezentare: 1500 EUR
------------------	---	--	---

10.	13 (+6-1) 3 5-1 5-3 5-4 5-5 6	Statochnyuk și alții c. Ucrainei 28.11.2024	Durata nerezonabil de lungă a arestului preventiv		
11.	13 14 8 14+8	Beizaras și Levickas c. Lituaniei 14.01.2020 Obligații pozitive	Poza a unui cuplu LGBT care se saruta pe rețele sociale; Refuzul de a porni o investigație împotriva comentariilor homofobe	Având în vedere natura și conținutul încălcării articolului 14 constatate mai sus, este necesară o examinare separată a chestiunii dacă, din cauza unor atitudini discriminatorii care au avut un impact negativ asupra aplicării dreptului intern, în speță nu au fost disponibile căi de atac general eficiente. 154.Din punct de vedere tehnic, având în vedere că majoritatea comentariilor contestate au fost postate de persoane care își foloseau profilurile personale, nu se poate susține că autoritățile ar fi întâmpinat dificultăți în identificarea autorilor acestora, dacă ar fi dorit să facă acest lucru. Având în vedere evoluția generală a	Încălcarea art. 13,14,8,14+8 Prejudiciu moral 5 000 EUR pentru fiecare dintre reclamanți Prejudiciu Material 5 000 EUR pentru fiecare dintre reclamanți

				jurisprudenței instanțelor naționale, constatările organismelor internaționale de control și informațiile statistice care i-au fost furnizate, Curtea răspunde afirmativ. În esență, aceasta a constatat că - că modul în care parchetul a considerat că poate aplica jurisprudența Curții Supreme în acest caz nu poate fi considerat ca oferind o cale de atac internă eficientă pentru plângerile de discriminare homofobă (Curtea Supremă, la rândul său, nu a avut niciodată ocazia să clarifice standardele care trebuie aplicate discursului instigator la ură de o gravitate comparabilă); - că autoritățile nu fac practic nimic în ceea ce privește intoleranța crescândă față de minoritățile sexuale; că organele de aplicare a legii nu recunosc prejudecățile ca fiind una dintre motivațiile unor astfel de infracțiuni; și că lipsește o abordare proporțională cu gravitatea situației și,	
--	--	--	--	---	--

				în special, o strategie cuprinzătoare de abordare a problemei discursului de ură homofob.	
12.	13(+14+8) 14+8 Art. 3 8 (+6p.1)	Semenya c. Elveției 11.07.2023	Căi de atac Atleta Participarea la competiție în rindul femeilor conditionata de necesitatea de reducere a nivelului testosteronului din organism Discriminare pe criteriu de sex	235. Curtea constată o încălcare a dreptului la un recurs efectiv în sensul articolului 13 din Convenție în esență din aceleași motive care au determinat-o să constate o încălcare a articolului 14 coroborat cu articolul 8, și anume lipsa unor garanții instituționale și procedurale suficiente în Elveția. În această privință, Curtea observă că, în contextul arbitrajului care îi este impus de regulamentele sportive relevante și care o privează de dreptul de a se adresa instanțelor de drept comun, singura opțiune de care dispunea reclamanta pentru a contesta validitatea regulamentelor DSD era o cerere de arbitraj la TAS. Cu toate acestea, constatând că regulamentele erau într-adevăr discriminatorii, dar că acestea erau totuși un mijloc necesar, rezonabil și proporțional de a atinge obiectivele IAAF, TAS nu a evaluat validitatea regulamentelor în lumina cerințelor Convenției și, în special, în	Art. 13(+14+8) incalcare Art. 14+8 incalcare Art.3 – cerere inadmisibila Art. 8 - lipsa necesității de a examina separat sau în conjunctie cu art. 6§ 1 Costuri si cheltuieli 60.000EUR

				ciuda afirmațiilor sale întemeiate și credibile, nu a examinat acuzațiile de discriminare ale reclamantei în lumina articolului 14 din Convenție. 238. În schimb, în speță, plângerile depuse la TAS și la Tribunalul Suprem Federal au fost motivate și s-au întemeiat direct sau în fond pe Convenție. În recursul său din 28 mai 2019 în fața Tribunalului Suprem Federal împotriva deciziei de respingere a arbitrajului, reclamanta s-a plâns, în special, de o discriminare pe motive de sex în raport cu sportivii și sportivele fără DSD, precum și de o încălcare a dreptului său la demnitate și a drepturilor sale la personalitate (a se vedea punctul 27 de mai sus). Ca atare, reclamanta a oferit Tribunalului Federal posibilitatea de a se pronunța cu privire la aceste plângeri. 239. Cu toate acestea, la fel ca în cazul CAS anterior, Curtea Supremă Federală, în special din cauza puterii sale de control foarte limitate, nu a răspuns în mod efectiv plângerilor întemeiate și credibile ale reclamantei privind, printre altele, discriminarea.	
--	--	--	--	---	--

				Curtea concluzionează, în rolul său limitat de gardian al ordinii publice europene, că, luate în ansamblu și în circumstanțele particulare ale prezentei cauze, căile de atac interne aflate la dispoziția reclamantei nu pot fi considerate efective în sensul articolului 13 din Convenție.	
13.	13(+8) 8	X și alții c. Rusiei 14.01.2020 Viața privată	Publicarea pe internet a unei hotărâri judecătorești care dezvăluie informații referitoare la adopția copiilor reclamantilor; Lipsa unei căi de atac judiciare care să permită repararea prejudiciului moral cauzat de funcționarea defectuoasă a serviciului judiciar	73. Curtea notează în speță că plângerile reclamantilor susmenționați în temeiul articolului 13 din Convenție se refereau la absența unei căi de atac judiciare capabile să ofere despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat de funcționarea defectuoasă a serviciului judiciar. Prin urmare, persoanele în cauză nu urmăreau să stabilească răspunderea disciplinară sau penală a judecătorilor sau a asistenților judiciari care au săvârșit fapta contestată. Ridicând o obiecție la plângerea întemeiată pe articolul 8, Guvernul, la rândul său, părea să reproșeze reclamantilor că nu s-au prevalat de căile de atac pe care le aveau la dispoziție pentru a stabili o astfel de răspundere.	Art. 13(+8) încălcare Art.8 încălcare Prejudiciu moral 2600 EUR Costuri si cheltuieli 1460

				74. Curtea observă că, în orice caz, reclamantii X și Y au încercat fără succes să sesizeze Conseil supérieur de la magistrature (a se vedea paragraful 15 de mai sus), care s-a declarat incompetent să supravegheze procedurile judiciare și funcționarea registrelor judiciare. În plus, Guvernul nu a demonstrat că acest organism era competent să ofere calea de atac solicitată de reclamanti (a se vedea Tugarinov v. Russia, nr. 20455/04, § 49, 29 aprilie 2010, și Chevkin v. Russia, nr. 4171/03, § 47, 15 iunie 2006). 75. În ceea ce privește propunerea Guvernului de a exercita acțiunea penală împotriva judecătorului pentru a putea, în temeiul articolului 1070 din Codul civil, să se constituie parte civilă pentru a obține, dacă este cazul, despăgubiri, Curtea constată că, potrivit Guvernului, fapta reproșată nu a fost comisă de un judecător, ci de un membru al grefei (a se vedea paragraful 31 de mai sus). Cu toate acestea, dispoziția menționată anterior	
--	--	--	--	--	--

				condiționează răspunderea statului de culpa judecătorului, care a fost condamnat penal, și nu de culpa unui membru al grefei (a se vedea paragraful 19 de mai sus). În plus, a condiționa angajarea răspunderii statului pentru o eroare judiciară care aduce atingere drepturilor fundamentale de culpa unui judecător condamnat penal echivalează cu a condiționa acest drept de un factor care nu se află în puterea victimei unei astfel de erori judiciare. Aceasta din urmă poate fi rezultatul unui act neintenționat, care nu este pedepsit de legea penală, sau al unei acțiuni sau inacțiuni care nu este imputabilă unui anumit judecător etc. Curtea face trimitere în această privință la raționamentul dezvoltat de Curtea Constituțională rusă în hotărârea sa din 2001 menționată anterior. Această Curte a concluzionat că dreptul constituțional la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acte sau inacțiuni judiciare din partea unui judecător nu ar trebui să fie condiționat de constatarea unei culpe	
--	--	--	--	---	--

				personale din partea judecătorului (a se vedea punctul 21 de mai sus).	
14.	13+(3+9) 3 9	Loste Franței 03.11.2022 Obligații pozitive	c. Acțiune în despăgubiri din cauza formalismului excesiv al instanțelor administrative naționale în ceea ce privește aplicarea normelor privind termenul de prescripție de patru ani; Lipsa protecției serviciului de protecție a copilului împotriva abuzurilor sexuale.	75. Cu toate acestea, în ceea ce privește echilibrul care trebuie găsit în contextul termenelor de prescripție între, pe de o parte, dreptul la o cale de atac efectivă și, pe de altă parte, dreptul pârâtului la securitate juridică, Curtea a subliniat în repetate rânduri că, în aplicarea normelor procedurale relevante, instanțele naționale trebuie să evite atât formalismul excesiv, care ar submina caracterul echitabil al procedurii, cât și flexibilitatea excesivă, care ar duce la eliminarea cerințelor procedurale stabilite prin lege (mutatis mutandis, Eșim v. Turcia, nr. 59601/09, § 21, 17 septembrie 2013, și Sanofi Pasteur citată anterior § 57). 77. În opinia Curții, aplicarea de către instanțele de contencios administrativ a regulilor de decădere de patru ani, fără a pune în discuție, așa cum prevede articolul 3 din legea din 31 decembrie 1968, data la care reclamanta a avut dovezi suficiente care să demonstreze presupusa	Art. 13(+3+9) incalcare Art. 3 incalcare Art.9 incalcare Prejudiciu moral 55.000 EUR

				nerespectare, și numai atunci care le-au permis să angajeze în mod efectiv răspunderea autorităților naționale, au avut ca efect să reducă efectul acțiunii în despăgubire depusa de reclamanta. Curtea concluzionează, în circumstanțele foarte specifice cauzei, că instanțele interne au demonstrat un formalism excesiv, ale cărui efecte se dovedesc incompatibile cu cerința dreptului la o cale de atac efectivă. 78. Curtea mai notează că guvernul nu a susținut că, în urma închiderii procedurii penale și a respingerii acțiunii sale în despăgubire, reclamanta a avut alte căi de atac efective în sensul articolului 13 combinat cu articolele 3 și 9.	
15.	13(+10) 10	Bulgakov c. Rusiei 23.06.2020	Blocarea accesului la adresa IP a site-ului web. Accesul blocat la întregul site din cauza unui material interzis	47. Curtea notează că reclamantul avea o pretenție discutabilă de încălcare a dreptului său la libertatea de exprimare. În consecință, articolul 13 impunea ca acesta să aibă un remediu intern care să fie „eficient” atât în practică, cât și în drept, în sensul prevenirii pretinsei încălcări	Art. 13(+10) încălcare Art. 10 – încălcare Prejudiciul moral 10,000 EUR Costuri si cheltuieli

			și blocarea continuă chiar și după ce materialul a fost eliminat	sau continuării acesteia, sau al asigurării unei remedii adecvate pentru orice încălcare deja survenită. 48. Deși reclamantul a putut să introducă recurs împotriva ordinului de blocare și să participe la procedura de recurs, instanța de apel nu a luat în considerare fondul reclamației sale. Nu a abordat distincția juridică dintre o pagină web și un site web și nici nu a examinat necesitatea și proporționalitatea măsurii de blocare și efectele excesive ale metodei alese de implementare a acesteia. Nici nu a evaluat dovezile reclamantului și nu a făcut nicio concluzie cu privire la dacă acestea ar trebui acceptate sau respinse. Prin urmare, Curtea constată că calea de atac prevăzută de legea națională nu a fost efectivă în circumstanțele cauzei reclamantului (a se vedea <i>Elvira Dmitriyeva împotriva Rusiei</i>, nr. 60921/17 și 7202/18, § 64, 30 aprilie 2019).	91EUR
16.	13(+8)	Bastys c. Lituaniei	Remediu efectiv Reputație;	67. Guvernul a susținut că reclamantului i-au fost puse la	Art. 13(+8) lipsa incalcarii

		04.02.2020	Incapacitatea de a contesta constatările din nota de informații; Remediu neutilizat din cauza demisiei gratuite a vicepreședintelui fără a aștepta ca Președintele să adopte o decizie privind securitatea sa.	dispoziție trei căi de atac diferite pentru a-și apăra dreptul la reputație: procedurile în fața instanțelor administrative (a se vedea paragrafele 55 și 56 de mai sus), procedurile în fața instanțelor de jurisdicție generală (a se vedea paragrafele 57). -59 de mai sus) și procedurile în fața Curții Constituționale (a se vedea paragraful 60 de mai sus). Curtea va examina dacă aceste căi de atac ar putea fi considerate eficiente în circumstanțele cauzei reclamantului. 85. În opinia Curții, condițiile în care recursul intern în discuție, și anume introducerea acțiunii în fața instanțelor de contencios administrativ, erau la dispoziție reclamantului – și anume că trebuia să rămână în funcția de vicepreședinte la cel puțin până când Președintele a adoptat o decizie oficială prin care refuză să-i elibereze autorizația de securitate – nu a împiedicat în mod nejustificat exercitarea acelui remediu pentru a-l face inefficient (a se vedea De Tommaso, citată mai sus, § 179).	Art.8 lipsa necesitatii de a examina separat
--	--	------------	---	---	--

				86. După ce a constatat că reclamantul dispunea de o cale de atac efectivă pentru a contesta acuzațiile împotriva sa cuprinse în nota SSD, Curtea consideră că nu este necesar să se facă o constatare separată cu privire la faptul dacă acesta a avut o „plângere discutabilă” în temeiul articolului 8. din Convenție (a se vedea paragraful 52 de mai sus și, mutatis mutandis, Tabbakh împotriva Regatului Unit (dec.), nr. 40945/09, §§ 32-34, 21 februarie 2012).	
17.	13(+3) 13 (+8 si 4 P4) 4 P4 3 5 § 1 5 § 4 8	Moustahi c. Franței 25.06.2020	Tineri minori neînsoțiți plasați în detenție administrativă, atașați în mod arbitrar unui terț adult și returnați fără precauție într-un stat nemembru; Statutul de victimă recunoscut și	154. Curtea reamintește că sfera obligației pe care articolul 13 o impune statelor contractante variază în funcție de natura plângerii reclamantului. În ceea ce privește modalitățile practice de returnare a străinilor în țări terțe, Curtea este conștientă de faptul că acestea sunt adesea cunoscute de administrație doar în orele premergătoare efectuării returnării și că de cele mai multe ori nu sunt susceptibile să constituie în	13(+3) – lipsa incalcarii 13 (+4 P4) -incalcare 4 P4-incalcare 3- incalcare 5 § 1-incalcare 5 § 4 -incalcare 8-incalcare Prejudiciu moral 22 500 EUR/10 000EUR

				părintelui care a asistat neputincios în timpul operațiunii; Refuzul de a reuni doi copii mici plasați în detenție administrativă cu tatăl care a venit în întâmpinarea lor; Caracter suspensiv	sine un încălcarea articolului 3 din convenție. Ea consideră că articolul 13 din Convenție nu impune, în această materie, ca recursurile să aibă caracter suspensiv. Posibilitatea unui recurs exercitat a posteriori de către un reclamant este așadar suficientă pentru respectarea acestei dispoziții, iar din discuțiile dintre părți nu reiese că un astfel de recurs ar fi fost inexistent sau ineficient în împrejurările cauzei. 155. Prin urmare, Curtea concluzionează că nu a existat nicio încălcare a articolului 13 coroborat cu articolul 3 din Convenție. Această concluzie nu pune sub semnul întrebării obligația care îi revine statelor de a se asigura că condițiile returnărilor pe care le organizează nu sunt incompatibile cu ultimul articol, în special atunci când străinii în cauză prezintă o vulnerabilitate deosebită datorată în special vârstei sau stării lor sănătate.	
18.	13 (+ 3)	Roth	c.	Tratament	94. Curtea a constatat mai sus că	Art. 3 incalcare

	3 8 6 § 1	Germaniei 22.10.2020	degradant Lipsa unei cai effective de atac; Lipsa scopului legitim pentru percheziti repetate;	perchezițiile fără persoană ale reclamantului au constituit un tratament degradant, încălcând articolul 3 (a se vedea paragrafele 70- 72). Prin urmare, plângerea reclamantilor în această privință este „argumentabilă” în sensul articolului 13. 95. În ceea ce privește efectivitatea, în sensul articolului 13 a acțiunii în răspundere civilă pe care reclamantul a încercat să o introducă pentru a obține despăgubiri pentru prejudiciul moral rezultat din această încălcare, Curtea observă că, în opinia instanței naționale, o despăgubire suficientă pentru ingerința în drepturile personalității reclamantului fusese acordată prin alte mijloace decât compensarea bănească. În ciuda faptului că instanțele naționale au calificat perchezițiile drept o ingerință gravă și ilegală în drepturile reclamantului, ele au considerat drept suficienta constatarea anterioara a instanțelor care se ocupă de executarea pedepselor a faptului că perchezițiile	Art.13(+3) incalcare Art.8, art.6 -1 lipsa necesitatii de examinare Prejudiciul moral - 12000EUR Costuri și Cheltuieli 770.53 EUR
--	--------------------------	---	---	---	--

				asupra reclamantului au fost ilegale. Instancele au constatat că vina personalului penitenciarului care a ordonat și efectuat perchezițiile a fost minoră și că, în opinia instanțelor, nu exista niciun risc de viitoare percheziții aleatorii ale reclamantului. 96. Curtea face trimitere la jurisprudența sa în sensul că condiționarea acordării despăgubirilor pentru măsurile cu încălcarea articolului 3 de capacitatea reclamantului de a dovedi culpa autorităților și ilegalitatea acțiunilor acestora poate face ca atare remediile existente ineficiente (a se vedea paragraful 93). Ea observă că procedura de răspundere civilă a reclamantului s-a dovedit a nu avea perspective de succes chiar și în ciuda faptului că măsurile împotriva sa au fost calificate drept ilegale și în ciuda faptului că a existat – cel puțin potențial – culpă din partea autorităților 97. În plus, după cum s-a constatat mai sus (a se vedea paragraful 80),	
--	--	--	--	---	--

				Curtea nu vede niciun motiv pentru a concluziona că, în cazul reclamantului, încălcarea articolului 3 prin perchezițiile repetate fără persoană a fost de o natură atât de minoră încât compensarea ar fi în mod excepțional inutilă. Ar adăuga, în acest context, că nu se poate deduce din jurisprudența sa (a se vedea paragrafele 64-69 de mai sus) că faptul că autoritățile naționale nu au știut că au încălcat Convenția sau că reclamantul probabil nu ar fi supus din nou. unui astfel de tratament, cu încălcarea drepturilor sale fundamentale, a constituit un motiv decisiv pentru neacordarea de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a încălcării unui drept din Convenție.	
19.	13 (+3) 3	Association en Danger c.Franței 04.06.2020	Nerespectarea măsurilor necesare și adecvate de către stat pentru a proteja un	191. Deși precedentele invocate de Guvern nu pot fi astfel util luate în considerare în contextul prezentei cauze, Curtea reține, pe de altă parte, că interpretarea noțiunii de „neglijență gravă” de către instanțele interne le	Art. 13(+3) incalcare Art.3 - incalcare

		Obligații pozitive	copil de abuzurile din partea părinților săi care au dus la moartea acestuia; Absenta anchetei violente în familie; Nevoia nerezonabilă de a caracteriza o culpă gravă pentru a putea trage la răspundere Statul din cauza funcționării defectuoase a serviciului de justiție	permite acestora să rețină greșelile simple, în special în cazurile de culpe multiple care au condus la o disfuncționalitate a serviciului de justiție, să se concluzioneze că împreună caracterizează o culpă gravă care atrage răspunderea statului. 192. De asemenea, subliniază că, în conformitate cu principiul subsidiarității, este în primul rând responsabilitatea părților contractante să garanteze respectarea drepturilor și libertăților definite în convenție și în protocoalele acesteia, iar acestea au o marjă de evaluare supuse controlului Curții. Această subsidiaritate este exprimată în articolele 13 și 35 § 1 din Convenție (Kudła, citată mai sus, § 152). După cum reiese din jurisprudența citată la paragraful 186 de mai sus, domeniul de aplicare al obligației pe care articolul 13 o impune statelor contractante variază în funcție de natura plângerii reclamantului, iar statele beneficiază de fapt de o anumită marjă de apreciere, să respecte obligațiile impuse acestora de această dispoziție	Prejudiciu moral 15000EUR
--	--	--------------------	--	--	------------------------------

				(a se vedea și De Souza Ribeiro împotriva Franței [GC], nr. 22689/07, §§ 77-78, CEDO 2012). Curtea reamintește că eficacitatea unui recurs în sensul articolului 13 nu depinde de siguranța unui rezultat favorabil pentru reclamant (ibid., § 79 și Kudła, citată mai sus, § 157).	
20.	13 3 5 5-3 6 6-1	KUDŁA Poloniei 26.10.2020	c. Durata procedurilor; Caracterul subsidiary al Conventiei; Examinarea separata a art. 13 de art. 6; standartul “eficacitate”	152... mecanismul de plângere în fața Curții are un caracter subsidiar în raport cu sistemele naționale de salvagardare a drepturilor omului. Această subsidiaritate este exprimată în articolele 13 și 35 § 1 din Convenție. Scopul articolului 35 § 1, care stabilește regula epuizării căilor de atac interne, este de a oferi statelor contractante posibilitatea de a preveni sau de a remedia încălcările pretinse împotriva lor înainte ca Curtea să decidă (a se vedea, recent, Selmouni împotriva Franței [GC], nr. 25803/94,	Art. 13 – încălcare Art. 5-3 – încălcare Art. 6-1 – încălcare Art. 3 -lipsa incalcarii 30.000 PLN (treizeci de mii de zloți)- prejudiciu moral; 20.000 PLN

				§ 74, CEDO 1999-V). Regula articolului 35 § 1 se bazează pe ipoteza, încorporată în articolul 13 (cu care are strânse afinități), că ordinea internă oferă un remediu efectiv pentru pretinsa încălcare (ibid.) Astfel, prin enunțarea explicită a obligației statelor de a proteja drepturile omului în primul rând în cadrul propriei ordini juridice, articolul 13 stabilește în beneficiul justițiabililor o garanție suplimentară a exercitării efective a drepturilor în cauză. După cum reiese din lucrările pregătitoare (Recueil des Travaux préparatoires de la Convention Européenne des Droits de l'Homme, vol. II, p. 485 și 490, și vol. III, p. 651), obiectul articolului 13 este să ofere un mijloc prin care justițiabilii să poată obține, la nivel național, despăgubiri pentru încălcările drepturilor lor garantate de Convenție, înainte de a fi nevoiți să pună în aplicare mecanism internațional de plângeri în fața Curții. Privit din acest unghi, dreptul fiecăruia de a-și fi audiat cauza într-un termen rezonabil nu poate fi mai puțin	(douăzeci de mii de zloți) - costuri și cheltuieli
--	--	--	--	---	---

				efectiv decât dacă nu există posibilitatea de a sesiza mai întâi plângerile care decurg din Convenție către o autoritate națională, iar cerințele articolului 13 trebuie privite. ca întărirea celor ale articolului 6 § 1 mai degrabă decât a fi absorbită de obligația generală, impusă de acest articol, de a nu supune justițiabilii unor proceduri legale anormal de lungi. 154.O contestație de denunțare a duratei excesive a unei proceduri nu implică în sine o contestație împotriva „deciziei” privind acuzația penală sau asupra litigiului privind drepturile sau obligațiile civile. În orice caz, în conformitate cu cerințele Convenției, statele contractante beneficiază, după cum a afirmat Curtea în nenumărate rânduri, de o anumită marjă de apreciere cu privire la modul în care oferă remediul cerut de articolul 13 și să respecte obligația care le revine în temeiul acestei dispoziții a Convenției (a se vedea, de exemplu, hotărârea Kaya împotriva Turciei din 19 februarie 1998, Rapoartele 1998-I, pp.	
--	--	--	--	--	--

				329-330, § 106). 159. Curtea notează de la început că Guvernul nu afirmă că a existat o cale de atac juridică specifică prin care reclamantul s-ar fi putut plânde de durata procedurii, dar susține că toate căile de atac disponibile au îndeplinit condițiile articolului 13. Cu toate acestea, nu indică în ce măsură reclamantul ar putea obține satisfacție – preventivă sau compensatorie – prin utilizarea acestor căi de atac (punctul 145 de mai sus). El nu susține că niciuna dintre diferitele căi de atac menționate, sau o combinație a mai multor dintre ele, ar fi putut conduce la decizia cu privire la acuzațiile împotriva reclamantului mai devreme sau ar fi putut oferi acestuia din urmă o reparație adecvată pentru întârzierile deja experimentate. În plus, el nu a putut prezenta niciun exemplu de practică internă care să ateste că reclamantul ar fi fost posibil să obțină o astfel de scutire folosind căile de atac în cauză. Acest lucru este suficient pentru a demonstra că căile de atac menționate	
--	--	--	--	--	--

				nu îndeplinesc criteriul „eficacității” în sensul articolului 13 deoarece, după cum a spus deja Curtea (paragraful 157 de mai sus), calea de atac cerută trebuie să fie efectivă în drept, ca și în practică.	
--	--	--	--	--	--